

ת"פ 17186/06/18 - מדינת ישראל נגד עמיחי ישראל זוארץ, איתיאל זוארץ, דניאל זוארץ, זהר זוארץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17186-06-18 מדינת ישראל נ' זוארץ (אחר/נוסף) ואח'
תיק חיצוני: 246202/2018

כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן
מאשימה
נגד

נאשמים
1. עמיחי ישראל זוארץ
2. איתיאל זוארץ
3. דניאל זוארץ
4. זהר זוארץ

החלטה בעניינו של נאשם 4

בפני בקשה מטעם נאשם 4 להורות על זיכוי בטענה של אין להשיב לאשמה ועקב מחדלי חקירה שהתקיימו בעניינו.

תמצית טענות הצדדים

לטענת ב"כ הנאשם עובדות כתב האישום כפי שנוסחו על ידי המאשימה, אינן מעלות כי הנאשם ביצע פעולה אקטיבית כלשהי, ובוודאי שלא מיוחסת לו פעולה של תקיפה. עוד טען כי לאחר שמיעת עדי התביעה לא הוכח שהנאשם ביצע עבירה כלשהי או היה מעורב באירוע, אלא רק שהנאשם שהה במקום והלך הלך ושוב כסהרורי. בנוסף טען הסנגור כי רצף האירועים מוכיח כי לא נעשתה כל פעולה "בצוותא".

עוד טען ב"כ הנאשם, כי אין מחלוקת בין הצדדים על כך שמהרכב יצאו חמישה אנשים, ארבעת הנאשמים ונערה נוספת. כנגד הנערה לא הוגש כתב אישום בשל העובדה שלא הייתה מעורבת אלא רק שהתה במקום ולפיכך, לטענת ב"כ הנאשם, כך היה צריך לנהוג גם בנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לעדויות עדי התביעה, לסרטון שהוצג לבית משפט וכן לחוו"ד הפסיכיאטר המחוזי שהוגשה. עוד הוסיף, שבעניינו של הנאשם התקיימו מספר מחדלי חקירה היורדים לשורשו של עניין. כך למשל אופן גביית עדויותיהם של המתלוננים, מצבו הנפשי של הנאשם והבעייתיות בעדויותיהם של עדי התביעה ביחס למעשה המיוחס לנאשם כפי שפורט בבקשה. הסנגור ביקש לזכות את הנאשם מהמיוחס לו ולעצור את ההליך המתנהל כנגדו ואשר לטענתו גורם לו נזקים רבים.

המאשימה בתגובתה, ציינה, כי תשובתה לבקשת ב"כ נאשם 4 לזיכוי בטענת של אין להשיב לאשמה, דומה לתשובתה

ביחס לטענה דומה שהועלתה בעניינו של נאשם 2, ואשר נדחתה.

לטענת המאשימה הנאשם היה חלק מחבורה שהייתה במקום, ואשר דחפה חייל וסייעה לנאשם 1 להימלט מעיכוב, אשר בוצע לאחר שתקף את המתלונן. עוד הוסיפה, שאין מחלוקת על כך שנאשם 4 היה במקום והאישומים כאמור מייחסים לנאשם עבירה מכוח ביצוע בצוותא כאשר מכלול העדויות מעלה כי היה פעיל במקום יחד עם אחרים. עוד הוסיפה המאשימה וטענה את טענותיה בכל הנוגע לסוגיית הראיות לכאורה כפי שנקבע בהליך המעצר. בסיכומו של דבר ביקשה המאשימה כי בית המשפט ידחה בקשת הנאשם.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים מצאתי לנכון לדחות את טענות ב"כ הנאשם הן בעניין הטענה של "אין להשיב לאשמה" בהתייחס לראיות שהובאו בפני בית המשפט והן באשר למחדלי החקירה כפי שיפורט להלן.

על מנת לקבל טענה זו של אין להשיב לאשמה, על הנאשם להראות כי אף אם בית המשפט ייתן אמון מלא בעדויות עדי התביעה כפי שנשמעו, עדיין לא ניתן יהיה להרשיע את הנאשם במיוחס לו ועל כן אין לחייבו להשיב לאשמה. אלא שאין זה המצב בעניינו. אין מחלוקת כי הנאשם שהה במקום, והעדויות והראיות שבפני מלמדות כי הנאשם שהה בסמוך למקום ולזמן בו אירעו לכאורה העבירות הנטענות בכתב האישום. גם אם בשלב זה לא ברור מה היה חלקו של הנאשם במהלך קרות האירועים, לא מיוחסת לנאשם ביצוע עבירה נפרדת משאר הנאשמים אלא ביצוע בצוותא, ודי בנוכחות הנאשם בשלב זה ובעדויות שנשמעו עד כה כדי לדחות את בקשת הנאשם.

ב"כ הנאשם מביא בבקשתו ציטוטים מפי עדים שנשמעו בפני בית המשפט ואולם כל האמור בציטוטים אלו עניינו יפה לסיכומי ההגנה בסיכומו של ההליך. יש לחזור ולזכור כי על מנת לחייב את הנאשם להשיב לאשמה, ולהבדיל מקביעת בית המשפט בעניין אשמתו של פלוני, נדרש רף ראייתי נמוך. אני סבור שזהו אינו המצב, ובשלב זה עמדה המאשימה ברף הראייתי הנדרש. זאת כמובן מבלי להביע כל עמדה באשר לתוצאותיו הסופיות של ההליך.

באשר לטענות ב"כ הנאשם אודות מחדלי החקירה בעניינו של נאשם 4, אף בנקודה זו לא מצאתי לנכון לקבל בשלב זה את הטענות. **"...כלל ידוע הוא, כי לא כל מחדל בחקירה יביא בהכרח לזיכוי הנאשם..."** (וראו: ע"פ 7049/20, ע"פ 9288/20), הדבר נכון בשלב קביעת האשמה ונכון שבעתיים בשלב בו אנו מצויים בהליך. לפיכך, ומבלי להביע כל עמדה באשר לתוצאותיו הסופיות של ההליך, אני סבור כי מחדלי החקירה, ככל ואלו אכן התקיימו, אין בהם כדי לזכות את הנאשם בשלב זה, ומקומן של טענות אלו אודות מחדלי החקירה הינו בסיכומי הצדדים ולא בשלב זה של ההליך.

אף טענת הסנגור בכל הנוגע לנערה נוספת אשר הייתה במקום ולא הוגש נגדה כתב אישום דינה להידחות. מדובר למעשה בטענה של איכפה בררנית, לשם הכרעה בנושא זה על הסנגור להציג תשתית ראייתית מספקת לכך, והכרעה בעניין זה צריכה להינתן בסופו של ההליך. למותר לציין כי לא די באמירה כללית בעניין זה, הן בשלב זה והן בשלב קביעת האשמה.

לאור האמור לעיל אני דוחה את טענת ב"כ נאשם 4 לזיכוי הנאשם בטענה של אין להשיב לאשמה.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשפ"ג, 21 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.